Curs 4. Principii de organizarea aplicațiilor

- Organizarea aplicației pe funcții, module și pachete
- Arhitectura stratificata
- Excepţii

Curs 3. Programare modulară

- Refactorizare
- Module
- Test Driven Development

Organizarea aplicației pe funcții și module

Scop:

Organizarea aplicației astfel încât:

- Sa fie ușor sa regăsim partea de cod care implementează un anumit lucru. Fiecare concept din aplicație sa aibă un loc bine definit unde se găsește implementarea conceptului
- Sa fie ușor de adăugat funcționalități noi. Ideal când adaug ceva nou in aplicație ar trebui sa modific cat mai puțin din ceea ce exista deja
- Sa fie ușor de testat automat. Testarea este fundamentala in crearea aplicațiilor.
- Sa permite colaborarea mai mulți programatori lucrează pe același proiect. Sa fie ușor sa înțeleg parți ale aplicației (posibil scris de alt coleg) fără a fii nevoie sa știu detaliile de implementare

Responsabilități

Responsabilitate – motiv pentru a schimba ceva

- responsabilitate pentru o funcție: efectuarea unui calcul
- responsabilitate modul: responsabilitățile tuturor funcțiilor din modul

Principul unei singure responsabilități - Single responsibility principle (SRP)

O funcție/modul trebuie să aibă o singură responsabilitate (un singur motiv de schimbare).

Multiple responsabilități conduc la:

- Dificultăți în înțelegere și utilizare
- Imposibilitatea de a testa
- Imposibilitatea de a refolosi
- Dificultăți la întreținere și evoluție

Separation of concerns

Principiu separării responsabilităților - Separation of concerns (SoC)

procesul de separare a unui program în responsabilități care nu se suprapun

```
def filterScoreUI():
                                   def testScore():
  st = input("Start sc:")
                                    1 = [["Ana", 100]]
  end = input("End sc:")
                                    assert filterScore(1,10,30) ==[]
  rez = filterScore(l,st, end)
                                    assert filterScore(1,1,30) == 1
  for e in rez:
                                    1 = [["Ana", 100],["Ion", 40],["P", 60]]
                                    assert filterScore(1,3,50) == [["Ion", 40]]
       print (e)
def filterScore(l,st, end):
   filter participants
   1 - list of participants
   st, end - integers -scores
   return list of participants
        filtered by st end score
    11 11 11
   rez = []
   for p in 1:
       if getScore(p)>st and
               getScore(p)<end:</pre>
            rez.append(p)
   return rez
```

Dependențe

- funcția: apelează o altă funcție
- modul: orice funcție din modul apelează o funcție din alt modul

Pentru a usura întreținerea aplicației este nevoie de gestiunea dependențelor

Separarea interfeței de implementare, ascunderea detaliilor de implementare / reprezentare

Interfața funcției: este signatura funcției + specificațiile

Interfața modul: signatura si specificațiile tuturor funcțiilor din modul

Codul client – codul care folosește funcția modulul

Codul client nu ar trebui sa depinde de detalii de implementare a modulului/funcției folosite sau de felul in care sunt reprezentate datele in interiorul funcției/modulului

```
#Vers1
                               #Vers Bad
calc = reset()
                               ca = [[0,1],[]]
add_to(calc, 1, 3)
                               ca[1].append(ca[0])
print(get_total(calc))
                               ca[0] = add(ca[0][0], ca[0][1], 1, 3)
undo(calc)
                               print(ca[0])
print(get total(calc))
                               ca[0] = ca[1].pop()
calc = reset ()
                               print(ca[0])
add_to(calc, 1, 3)
                               ca[1].clear()
add to(calc, 1, 3)
                               ca[0] = [0,1]
                               ca[0] = add(ca[0][0], ca[0][1], 1, 3)
add to(calc, 1, 3)
print(get total(calc))
                               ca[0] = add(ca[0][0], ca[0][1], 1, 3)
                               ca[0] = add(ca[0][0], ca[0][1], 1, 3)
                               print(calc[0])
```

Vers1: conceptul de calculator este reprezentat de funcțiile: reset, add_to, get_total (intr-un modul separat). Conceptul de calculator este bine delimitat, apare intr-un modul si expune operațiile posibile către restul programului

Codul client nu depinde de felul in care calculatorul arata in memorie => oricând se poate modifica reprezentarea calculatorului in memorie fără a modifica codul client

Pentru a înțelege/folosi codul legat de calculator este nevoie doar sa ne uitam la signatura funcțiilor reset, add_to, get_total si la specificațiile lor.

Cuplare

Măsoară intensitatea legăturilor dintre module/funcții

Cu cât există mai multe conexiuni între module cu atât modulul este mai greu de înțeles, întreținut, refolosit și devine dificilă izolarea prolemelor ⇒ cu cât gradul de cuplare este mai scăzut cu atât mai bine

Gradul de cuplare scăzut(Low coupling) facilitează dezvoltarea de aplicați care pot fi ușor modificate (interdependența între module/funcții este minimă astfel o modificare afectează doar o parte bine izolată din aplicație)

Coeziunea

Măsoară cât de relaționate sunt responsabilitățile unui element din program (pachet, modul, clasă)

Modulul poate avea:

- Grad de coeziune ridicat (High Cohesion): elementele implementează responsabilități înrudite
- Grad de coeziune scăzut (Low Cohesion): implementează responsabilități diverse din arii diferite (fără o legătură conceptuală între ele)

Un modul puternic coeziv ar trebui să realizeze o singură sarcină și sa necesite interacțiuni minime cu alte părți ale programului.

Dacă elementele modulului implementează responsabilități disparate cu atât modulul este mai greu de înțeles/întreținut ⇒ Modulele ar trebui sa aibă grad de coeziune ridicat

Arhitectura sistemelor software

Prin arhitectura aplicațiilor înțelegem structura la nivel general (macro) a unui sistem informatic de dimensiuni mari.

Descrie structura generala a sistemului, interacțiunile si relațiile intre diferite componente ale lui. Oferă o privire de ansamblu asupra structurii generale al aplicației si descrie aspecte care sunt costisitoare de modificat ulterior.

De ce trebuie sa avem si sa ne gândim la arhitectura aplicației: Scopul stabiliri si implementării unei arhitecturi este creare de sisteme informatice ușor de modificat (adăugat funcționalități noi, schimbat tehnologiile folosite,...), ușor de testat, ușor de întreținut (in timp, de o echipa) si in general de a facilita crearea de sisteme software cu proprietăți deziderabile.

Existe multe șabloane arhitecturale (abordări diferite in felul in care structuram aplicația noastră): Arhitectura: Stratificata (Layered arhitecture), hexagonala, onion, clean, microservicii, bazat pe evenimente (event-driven), bazat pe servicii (service oriented), etc.

Orice arhitectura este un compromis intre diferite atribute de dorit pentru o aplicație (performanta, extensibilitate, scalabilitate, flexibilitate,...)

Arhitectură stratificată (Layered Architecture)

Structurarea aplicației trebuie să aibă în vedere:

- Minimizarea cupiării între module (modulele nu trebuie sa cunoască detalii despre alte module, astfel schimbările ulterioare sunt mai ușor de implementat)
- Maximizare coeziune pentru module (conţinutul unui modul izolează un concept bine definit)

Arhitectură stratificată – este un șablon arhitectural care permite dezvoltarea de sisteme flexibile în care componentele au un grad ridicat de independență

- Fiecare strat comunică doar cu startul imediat următor (depinde doar de stratul imediat următor)
- Fiecare strat are o interfață bine definită (se ascund detaliile), interfață folosită de stratul imediat superior

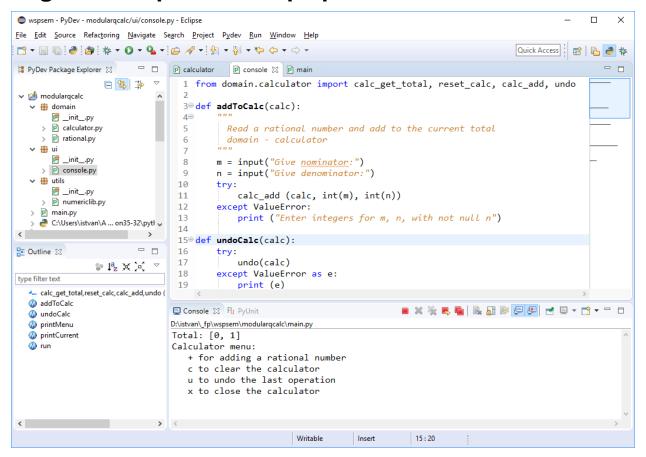
Arhitectură stratificată

- **Nivel prezentare** (User interface / Presentation)
 - implementează interfața utilizator (funcții/module/clase)
- **Nivel logic** (Domain / Application Logic)
 - oferă funcții determinate de cazurile de utilizare
 - implementează concepte din domeniul aplicației
- Infrastructură
 - funcții/module/clase generale, utilitare
- Coordonatorul aplicației (Application coordinator)
 - asamblează și pornește aplicația

Layered Architecture – exemplu

```
#Ui
def filterScoreUI():
                                                #manage the user interaction
   st = input("Start sc:")
   end = input("End sc:")
   rez = filterScoreDomain(st, end)
   for e in rez:
       print (e)
all = [["Ion",50],["Ana",30],["Pop",100]]
def filterScoreDomain(all,st, end):
                                                  #filter the score board
   if end<st: return []</pre>
   rez = filterMatrix(l, 1, st, end)
   return rez
#Utility function - infrastructure
def filterMatrix(matrice, col, st, end): #filter matrix lines
   linii = []
   for linie in matrice:
        if linie[col]>st and linie[col]<end:</pre>
            linii.append(linie)
    return linii
```

Organizarea proiectelor pe pachete/module

Erori și excepții

Erori de sintaxă – erori ce apar la parsarea codului

```
while True print("Ceva"):
    pass

File "d:\wsp\hhh\aa.py", line 1
    while True print("Ceva"):
    ^
SyntaxError: invalid syntax
```

Codul nu e corect sintactic (nu respectă regulile limbajului)

Excepții

Erori detectate în timpul rulării.

Excepțiile sunt aruncate în momentul în care o eroare este detectată:

- pot fi aruncate de interpretorul python
- aruncate de funcții pentru a semnala o situație excepțională, o eroare
- ex. Nu sunt satisfăcute precondițiile

```
>>> x=0
>>> print 10/x
Trace back (most recent call last):
File "<pyshell#1>", line 1, in <module>
  print 10/x
ZeroDivisionError: integer division or modulo by zero
def rational add(a1, a2, b1, b2):
    Return the sum of two rational numbers.
    a1,a2,b1,b2 integer numbers, a2<>0 and b2<>0
    return a list with 2 int, representing a rational number a1/b2 + b1/b2
    Raise ValueError if the denominators are zero.
    11 11 11
    if a2 == 0 or b2 == 0:
       raise ValueError("0 denominator not allowed")
    c = [a1 * b2 + a2 * b1, a2 * b2]
    d = \gcd(c[0], c[1])
    c[0] = c[0] / d
    c[1] = c[1] / d
    return c
```

Modelul de execuție (Execution flow)

Excepțiile întrerup execuția normală a instrucțiunilor

Este un mecanism prin care putem întrerupe execuția normală a unui bloc de instrucțiuni Programul continuă execuția în punctul în care excepția este tratată (rezolvată) sau întrerupe de tot programul

```
def compute(a,b):
  print ("compute :start ")
   aux = a/b
   print ("compute:after division")
   rez = aux*10
   print ("compute: return")
   return rez
def main():
   print ("main:start")
   a = 40
   b = 1
   c = compute(a, b)
   print ("main:after compute")
   print ("result:",c*c)
   print ("main:finish")
main()
```

Tratarea excepţiilor (Exception handling)

Procesul sistematic prin care excepțiile apărute în program sunt gestionate, executând acțiuni necesare pentru remedierea situației.

```
try:
    #code that may raise exceptions
    pass
except ValueError:
    #code that handle the error
    pass
```

Excepțiile pot fi tratate în blocul de instrucțiuni unde apar sau în orice bloc exterior care in mod direct sau indirect a apelat blocul în care a apărut excepția (excepția a fost aruncată)

Dacă excepția este tratată, acesta oprește rularea programului

raise, try-except statements

```
try:
    calc_add (int(m), int(n))
    printCurrent()
except ValueError:
    print ("Enter integers for m, n, with n!=0")
```

Tratarea selectivă a excepțiilor

- avem mai multe clauze except,
- este posibil sa propagăm informații despre excepție
- clauza finally se execută în orice condiții (a apărut/nu a apărut excepția)
- putem arunca excepții proprii folosind raise

Folosiți excepții doar pentru:

- A semnala o eroare semnalam situația în care funcția nu poate respecta post condiția, nu poate furniza rezultatul promis în specificații
- Putem folosi pentru a semnala încălcarea precondițiilor

Nu folosiți excepții cu singurul scop de a altera fluxul de execuție

Specificații

- Nume sugestiv
- scurta descriere (ce face funcția)
- tipul şi descrierea parametrilor
- condiții asupra parametrilor de intrare (precondiții)
- tipul, descrierea rezultatului
- relaţia între date şi rezultate (postcondiţii)
- Excepţii care pot fi aruncate de funcţie, şi condiţiile in care se aruncă

```
def gcd(a, b):
    """

Return the greatest common divisor of two positive integers.
    a,b integer numbers
    return an integer number, the greatest common divisor of a and b
    Raise ValueError if a<=0 or b<=0
    """</pre>
```

Cazuri de testare pentru excepții

```
def test_rational_add():
    m m m
     Test function for rational add
    assert rational add(1, 2, 1, 3) == [5, 6]
    assert rational add(1, 2, 1, 2) == [1, 1]
        rational add(2, 0, 1, 2)
        assert False
    except ValueError:
       assert True
   try:
       rational add(2, 3, 1, 0)
        assert False
    except ValueError:
       assert True
def rational add(a1, a2, b1, b2):
    Return the sum of two rational numbers.
    a1,a2,b1,b2 integer numbers, a2<>0 and b2<>0
   return a list with 2 ints, representing a rational number a1/b2 + b1/b2
    Raise ValueError if the denominators are zero.
    if a2 == 0 or b2 == 0:
       raise ValueError("0 denominator not allowed")
    c = [a1 * b2 + a2 * b1, a2 * b2]
    d = gcd(c[0], c[1])
    c[0] = c[0] / d
    c[1] = c[1] / d
    return c
```

Curs 4. Principii de organizarea aplicațiilor

- Organizarea aplicației pe funcții, module și pachete
- Excepţii

Curs 5: Tipuri definite de utilizator

- Programare bazata pe obiecte
- Principii de definire a tipurilor utilizator